

FRANZ DEVESTEL

° Brugge 1857 - Brussel 1932. Woonde te Brussel in de Rue de la Grosse Tour 13 ; een korte biografie van hem verscheen in E. DE SEYN's : "Dictionnaire biographique des sciences, des lettres et des arts en Belgique" (Brussel, 1936).

Hij bouwde een monumentale villa op de Zeedijk te Mariakerke (Zeedijk, 114) (1908). Het waardige gebouw met een neoklassieke voorgevel die helemaal in grijze natuursteen was uitgevoerd, kwam voor op de eerste door de Stedelijke Commissie voor Monumenten en Landschappen opgestelde lijst van te beschermen gebouwen.

Maar wat een geluk voor de heren bouwpromotoren dat het monumentenjaar maar 365 dagen duurde ! En dat de heren gemeenteraadsleden oordeelden principieel geen privégebouwen op de lijst te weerhouden !!! Ook Bokrijk, die zich aanvankelijk over de waardevolle gevel wou ontfermen, stuitte tenslotte op een "njet" van sommige leden hunner beheerraad. Deze zeedijkvilla, een der laatste, werd dan ook prompt afgebroken in 1977-1978.

AUGUSTE VAN ASSCHE

Gents architect (1826-1907), overtuigd aanhanger van de neogotische stijl. Te Gent bouwde hij ondermeer de Sint-Jozefskerk en voerde hij er tal van restauraties uit aan middeleeuwse gebouwen.

Te Oostende kennen we van hem de DOMINIKANENKERK in de Christinastraat. Zoals blijkt uit een krantenbericht van maart 1880, werden de Dominikanen toen pas eigenaars van de gronden : "Les Rév. Pères Dominicains viennent d'acheter une grande propriété Rue Christine. Ils projettent d'y bâtir encore cette année une vaste et belle église." (La Feuille d'Ostende, 7 maart 1880).

Op 23 september 1883 kon de kerk ingehuldigd worden. LOONTIENS geeft in zijn "Ostende monumentale et pittoresque" een uitgebreide beschrijving van het interieur, dat, met uitzondering van het koorgedeelte, nog steeds zo bestaat. Daarom kunnen we hier ook kort zijn. Toch een paar gegevens : de voorgevel staat wat achteruit gebouwd en wordt van de straat gescheiden door een monumentaal smeedijzeren hekken.

In de voorgevel steekt een monumentale poort waarboven een groot spitsboogvenster. Rechts is er een traptorentje tegen de voorgevel aangebouwd. Het leidt naar het oksaal. Een beeld van de H. Catharina van Siëna siert de voorgevel.

De éénbeukige kerkruimte is in totaal 49 m lang (de kerk zelf 34 m lang op 14,5 m breed ; het koor 15 m lang en 10,5 m breed). De hoogte van de met een houten gewelf afgedekte beuk is 21 m, het koor is 19,5 m hoog. De beuk zelf telt 8 traveeën en het gehele bouwwerk was geïnspireerd op de oude Dominikanenkerk te Gent.

Stippen we aan dat het koorgedeelte van deze kerk tijdens de lange bouwcampagne in de zestiger jaren erg gemoderniseerd werd : vroeger had je tussen kerk en koor een kunstig gesmeedde scheiding, waarvoor de altaren stonden, het geheel in de zuiverste neogotische stijl uitgevoerd.

Dit alles verdween naar de kelders toen het concilie ten einde was en men poogde wat frisse wind door de kerk te jagen. Er bestaan foto's waarop deze oude toestand nog te zien is. Zeldzame prentkaarten tonen ons de gevel van de Dominikanenkerk, het oksaal met het orgel en binnenzichten.

OTTEN & SEULEN, twee personen waarvan me verder niets bekend is, maar die allicht ingenieur-architecten bij de Spoorwegen waren, tekenden de plannen voor het nieuwe maritieme station te Oostende. Ze vatten het gebouw op als een soort paleis in Franse klassicerende barokstijl, waarbij de hallen in glas en ijzer dan weer naar de stationsfunctie verwezen.

De eigenlijke bouw van het station begon in april-mei 1910. De werken werden uitgevoerd door de aannemers gebr. WITTEBORD uit St. Gilles. Dit is trouwens te zien op pancartes die men vindt op fotografische opnamen tijdens de bouw van het station gemaakt.

De monumentale westgevel is in blauwe steen van Soignies, witte euvillesteen en rood graniet opgetrokken. De gevels aan de kant der débarcadère waren versierd met moulures en witte stuccos.

De 17 m hoge ingangshall, die 17 m hoge ijzeren spanten heeft, wordt geflankeerd door 2 grote pilaren die kunstig versierd zijn. Uit deze pilaren vertrekken de aanzetten van de boog die het grote venster in de gevel omvat en die het edikel met de horloge schraagt. Dit centrale gedeelte wordt op zijn beurt geflankeerd door 2 hoekpaviljoenen in de MANSART-stijl.

In het zuid-paviljoen was op het gelijkvloers een Koninklijk Salon en op het eerste verdiep het appartement voor de stationschef voorzien. De linkertoren vervulde een hotelfunctie.

Het mooie stationsgebouw dat op 1 augustus 1913 officieel in gebruik werd gesteld, leed onherstelbare schade tijdens Wereldoorlog I, die amper een jaar later uitbrak. Plaat 45 in "Oostende in oude prentkaarten" biedt de geïnteresseerde lezer een mooi idee van de oorspronkelijke stationspracht. Daarom hier dan ook geen uitvoerige beschrijving.

Het aantal prentkaarten van het station onder al zijn diverse gedaanten is uiteraard legio. Over het station leze men verder het artikel van J. BELLAERT verschenen in 1978, p. 36-37 van "De Plate".

Norbert HOSTYN

EEN COLLEGEMEESTER VERTELT

Met een lach en een traan, een scheut levensoptimisme en een pint gemoedelijkheid bundelde Raymond Houwen voor ons onder de titel "Een collegemeester vertelt" 100 jaren Onze-Lieve-Vrouw College Oostende. Het zijn de stukjes waarmee hij gedurende een lange reeks weken de lezers van de Zeewacht en anderen wist te boeien, en die hij nu in een verzorgde Goekint-uitgave op onze leestafel brengt.

Eerst als leerling en daarna in een onderwijsfunctie volgde Raymond Houwen 50 jaar collegeleven (1927-1977) van zeer dichtbij. Dank zij opzoeken en confrontaties kon hij zich bovendien een betrouwbaar beeld opbouwen over de schooltijd van 1878 tot 1927. Zo slaagde hij erin een volle eeuw kleurig Oostends collegeleven te reconstrueren. De pittige manier van vertellen maakt het boek vlot leesbaar en de meer dan honderd foto's vormen een levendige documentatie en een aangenaam kijkstuk. Tenslotte zullen velen het getekende tijdsbeeld aan hun eigen herinneringen kunnen toetsen en de storij zal bij de lezers wellicht ook een brok nostalgie opwekken die ze met een glimlach zullen verteren.

Te verkrijgen bij de auteur. Prijs : 250 F.

J.B. D.